LIBRARY OF THE
170CT
MADRAS

கடவுள் துணை.

பத்திரகிரியார்

அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்
எஸ். வேணுகோபால் நாயுடு
அவர்கள் விருப்பத்தின்படி

சென்னை திருவொற்றியூர்
தாசை. சரவணமுதலியார் அவர்களது
கலைமகள் விலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1928

கடவுள் துணை.

பத்திராகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல்.

முத்தாதரும்வேத மொழிந்தபுலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகன்றன் அருளபெருமதெக்காலம்.

ஆங்காரமும்மட்டி ஐம்புலனேச்சட்டறுத்து
தாங்காமற்றாங்கிச் சுகம்பெருமதெக்காலம்.

சீர்சார்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேர்சாக்கருணைவென்னச் தேக்குவதுமெக்காலம்.

தேர்சாக்கருணைவென்னச் தேக்கியிருந்துண்டு தற்று
லாங்காமல்லிட்டகுறை வந்தடைப்பதெக்காலம்.

ஓபாக்கனியினு துன்னடைத்தவரடாலல்
மாயாப்பிறவி மயக்கருப்பதெக்காலம்.

மாயப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துச்
சாயாப்புரிக்கோட்டை சாக்கொள்ளதெக்காலம்.

சாயாப்புரிக்கோட்டை சாசமாய்கொள்வதற்கு
மாயாதனூடி வந்தடைப்பதெக்காலம்.

சேயாய்சமைந்து செவ்வேமைபோற்றிரீர்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்ளதெக்காலம்.

பேய்போற்றிருந்துன் பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணை
தாய்போல்நினைத்துத் தலைமுடிப்பதெக்காலம்.

கள்ளாட்டிள்ளாடாட்டிக் கண்ணாள்முகங்காட்டி
மாள்காட்டுமையையை மறந்திருப்பதெக்காலம்.

பெண்ணின்னாராசைப் பிரதமமிட்டோழுந்து
கண்ணிரண்டோடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.

வெட்டென்டபுன்போல் விரிந்தவெம்பூலைதனிலே
அட்டென்றேற்கை தவிர்வதுமெக்காலம்.

ஆறுதபுண்ணியஞ்சேர்த்திக்கிடவாமல்
சேருதகிருதைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம்.

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திறக்கறுப்பதெக்காலம்.

மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்ணாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித தயவுடிப்பதெக்காலம்.

வாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஞானினறருத்திரதை யறிவதினியெக்காலம்.

உளியிட்டகல்லு முருபிடித்தசெஞ்சாத்து
புனியிட்டசெம்புபோற் பொருளாவதெக்காலம்.

வேடிச்சையுஞ்சொருகு மெய்ப்பசட்டும்போய்பசட்
வாடிகையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம் [டும்

பட்டையுமைப்பனையும் பாலனையுந்தினையும்
கிட்டுகிட்டுன்பாதம் கிருப்புவதுமெக்காலம்.

ஆமைவருமாட்கண்ட டைடக்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
வாமைபுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம்.

தண்டிகையுஞ்சாவடியுந் தாளிகையுமாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குகருதலதிபழியதெக்காலம்.

அத்தனிருப்பிடதை ஆராய்ந்துபார்த்தறிதற்
செத்தசமம்போற் றிரிவதினியெக்காலம்.

ஒழிக்கதாரு மைத்தினைவந் தன்னெலும்பு வென்
னெலும்பாய், கழிக்தபிண போலிருந்து காண்பதினி
யெக்காலம்.

அற்பகுமறக்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெற்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டு கோளறுப்பதெக்காலம்

கருப்படித்தியென்னையான் கைபிடித்துக்கொள்ளா
வருப்படித்தியான வுடன்படுவதெக்காலம். [மூன்

தாண்விளக்கினைய தொடர்ச்சிருள்மூன் சூழ்க்காச்
மாண்டுபிழைத்திவந்தவனைதெரிவதெக்காலம் [போல்

தூசியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆசையின்றேதடி யடிபணிவதெக்காலம்.

எண்ணுரசமிருந்தளெப்தாதவிடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம்.

அவ்வேடம்பூண்டிவ் கலிர்த்துநிரியாமற்
செவ்வேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம்.

[illegible]ண்டருக்கா ஞ்சருந்தி அம்பலத்தி லாடுகின்ற,
தொண்டருக்குத் தொண்டனென்றத் தொண்டுசெய்வ
தெக்காலம்.

பன்றிலடிவெடித்துப் பாரிடத்துமால்காணாக்
குன்றில்விளக்கொளியை கூறுவதுமெக்காலம்.

நித்திருக்குத்தள்ளிர்ந்த சித்தாக்கத்தட்பொருளை
மூத்திருவித்தை முதலினிப்பதெக்காலம்.

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேதிஞ்ஞா
னகாந்தசுகமாக மிருப்பதினியெக்காலம் [லே

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளேப்போக்கா
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறற்குவதுமெக்காலம். [லல்

இன்றுளோர்நாளேயிருப்பதுவும்பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம்.

கஞ்சாவினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாகச்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம்.

சென்றலத்திறற்றிண்ட சென்னிமோகும்பெறனே
சஞ்சலத்தைவிட்டின் சாண்டைவதெக்காலம்.

சும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடத்தேது
ம்பிக்கிரிலை தடுப்பதினியெக்காலம்.

ஆடுகின்றருக்கரத்தா னறுமனவுமெகிரித்து
போடுகின்றாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்.

கலைத்தம்பொட்டு காலலேரியென்றிருந்த
வெலுந்திரத்தைத் தெரிக்தரிவதென்காலம்.

மறந்துமலசலன்ன மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டே
கரந்துடியினைக்களங்கழிற்பதெக்காலம்.

இம்மைதனிற்பாசமறு மிருவினைக்கோடெறித்த [லும்
பொய்மைதனிற்போட்டென்னைப்போற்றிசெய்பதெக்கா

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டலெனிய வுக்காய்ப்படுவதெக்காலம்.

தேவைபுரிந்து தெளுபசாட்சண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பாமடைவதெக்காலம்.

காண்டத்தவர்சிக் கருமைகளீண்டதுபோல்
மாண்டத்தைதீக்கிப் பாமடைவதெக்காலம்.

சோற்றுத்துருதிகளைச் சுமர்தலுத்தலாடமன்
ஊற்றைச்சடம்போட் டுலையடைவதெக்காலம்.

தொடக்கைச்சாதமெனவே சுமந்தலைத்தலாடமுன்
உடற்கைசுழற்றி உலையறிவதெக்காலம்.

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்மோபாமன்
ஓசைமணிதீபத்திலைன்றிற்பதெக்காலம்.

கூறியசால்வேதல் கூப்பிட்டுக்காணுத
பாராகபெத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

புல்லாய்ப்லன்காய்ப் புழுவாய்ச்சாவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி லிருளகல்வதெக்காலம்.

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேதினைவில்
பக்குவம்வக்குன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

புருவத்தினாவரோடும் புல்லின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சேர்குவதுமெக்காலம்.

தெரிவையறம்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறித்து
குரிவையறிதேனினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்.

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுவி
வம்பழுமேமேபோ லாவதெவிலெக்காலம்.

பற்றற்றறிந் படர்க்தவண்ணம்பச்சிலேசன்
சுற்றற்றகேவலனைத் தூயிற்பதெக்காலம்.

சல்லாபவிலேலிலே தன்மனேலிசெய்தகாலம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினிபெக்காலம்.

கருவுயிரப்புருடன் வருகோன்காணுமல்
உருகுமனம்போலெனுள் முருகுவதுமெக்காலம்.

தன்னைவன்தன்னகத்திற் தன்மனம்வேறுனதுபோல்
என்னருகிலுன்பதத்தை வேற்றுவதுமெக்காலம்.

கூடிப்பிரிக்துகிட்ட மொம்பினையக்காணுமல்
தேடிவிப்பன்போல் சித்தைவைப்பதெக்காலம்.

காவனத்திலில்லிமோக எப்படியுண்டப்படியோன்
கவனத்திலுன்னைக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.

கண்ணுலருனி கலித்தழுத்தப்போதுசெச்
சொன்னபம்பொருளைத் தொருத்தலிவதெக்காலம்.

ஆகமிகவுநல வன்புருவென்புருகப்
போகவறுதி பொருத்துவதுமெக்காலம்.

நீர்த்குமிழிபோ லிவ்வுபற்றவாழ்வைவிட்டின்
பேர்த்தருளைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்.

அன்பையுருக்கி வழிவைதன்மேற்புட்டித்
துன்பவலிபாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம்.

கருவின்வருவதிர்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்.

தெளிவுத்தெளிவுத்தெளிந்தவானத்தேன்
பொழிவுப்பொழிமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்.

ஆதாரமூலத் தடிவிற்னைபதிலைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்திருப்பதெக்காலம்.

மன்னவனேதாற்றில்லினேனிருந்தவேதாலன்
தன்னவனேத்தபார்த்துன்னே கண்டிருப்பதெக்காலம்.

அப்புறத்திலே யமர்ந்திருத்தலிட்டிணைவை
உப்புக்குடிக்கையுள்ளே புணர்த்தறிவதெக்காலம்.

மூன்றுவலியமிட்டு மூன்றுத்தெழுத்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனே தொழுதுசிற்பதெக்காலம்.

வாயுமதுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயுமவனைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்.

மட்டலழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

ஓச்சிக்கிடைகடலே போல்குருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து சேர்வதினிதெக்காலம்.

வாழுமிபாசமீதிற் பஞ்சவர்ணம்தானுமி
வெருகிலிழுமோத்த வித்தறிவதெக்காலம்.

கட்டறுக்கவொண்ணாக் கருவிரெண்டிலெல்லம்
சுட்டறுத்துவிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடேவேரறுத்தில்
துள்ளக்கருத்தை புணர்ந்தருப்பதெக்காலம்.

அட்டகாளஞ்செலுத்து மலத்தைச்சடலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம்.

அறிகிக்கருவியுட னலத்தைபடும்பாட்டையெல்லாம்
பிறிவதுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்.

தூசம்பொறிக்கிரணம் போற்தனித்துசாதமுமாய்
பேதம்பலவிதமும் பிறித்தறிவதெக்காலம்.

தோன்றுமூலமூன்று தொடர்ந்துவக்துசற்றுமல்
லூன்றுசைவேரைபடி யூடறுப்பதெக்காலம்.

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்டப்பேசினியி
லன்னசனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம்.

சட்டைவிடினின்று சற்றிரோதாயிருன்
னட்டுவழிகாட்டி நெறிபைசெய்வதெக்காலம்.

காலனாலெண்ணிரண்டாண்டு மேலினிற்சட்டமுதி
தாலேயெளிப்பதெதித் தருவனென்பதெக்காலம்

ஆடிச்சதமனக்காட்டை வஞ்சொழுத்தாய்வாலாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டிக்கேதினியெக்காலம்

ஐந்துபொதிவழிபோ லுலர்ந்துமிகப்பாழ்மனதை
வெகுவிறப்பாத்தி விழிப்பதினியெக்காலம்

இனமான்டுசேர்ந்திருந்தோ செல்லாருத்தான்மான்டி
னினமான்டுபோகவுள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்

அனையமனதனையு மானத்தரிகெண்டல்
இனையாமசொச்சி பிறப்பதினியெக்காலம்.

கண்டுகிடுந் சென்னெல்லைக் கொட்டாலி சொண்
டர்போல், மண்டுகிடி மூன்னனுன் மண்டருப்பு
தெக்காலம்,

ஐன்றைத்தாய முழிசிறந்துபோருமுண்ணம்
வன்றைத்துபோகவினி வள்வருவதெக்காலம்.

கெட்டுகிடுமந்தச் செல்வித்தன்பேசிலக்கு
கட்டிவிடுமுன்னெண்ணுச்சட்டிருப்பதெக்காலம்.

தேசலேனிலைத்தேதித் தூசடங்கெய்சமல்
தாலேனிலைத்தேதி சோக்குவதுமெக்காலம்.

வாபோகெண்மூடி மயக்மூற்றுசில்லமல்
தாபோகெண்மூடித் தழுவிநிற்பதெக்காலம்

காசினிலெனாசடங்து காலைசெய்துபோசசமல்
வாதனிலேறி வருவதினியெக்காலம்

ஒலிபடாதுக்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழும்பித்
தழிமுனிருன்முன்நிறுத்த தாண்டவதுமெக்காலம்.

இண்டினிக்கிடவே நியங்குஞ்சழிமுனியில்
தண்டவறவேன்று சலிப்பமப்பதெக்காலம்.

மூலதெருப்பைவிட்டு மூட்டினாரண்டபத்தில்
மாலியத்தியுண்டு பதிவொழிவதெக்காலம்.

ஆகவெனிக்குள்ளே யடங்காப்புரிசெல்ல
வாகவெனியி லிருப்பதனியெக்காலம்.

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளின்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

மலமூஞ்சலுமற்று மாயையற்றுமானமற்று
நலமும்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம்.

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்தாற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம்.

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞான்தெரல்லிதாட்டி
மெய்ஞ்ஞானமீடுபெற்று வெளிப்படுதெக்காலம்.

வெல்லாட்டுப்பார்த்து வெருளியலைம்விட்டகன்று
சொல்லாமட்டுமிசித்தை செலுத்துவதுமெக்காலம்.

மேலாம்பதத்தேடி மெய்ப்பொருளாயுள்ளிருந்து
காலாம்பதத்தேடி கான்பெறுவதெக்காலம்.

எண்ணுதாரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணுடிக்குள்ளொளியோம் கண்டறிவதெக்காலம்.

என்னையறிந்தகொண்டே னெங்கோமாலுடிருக்கும்
தன்னையறிந்தசமர்திருப்பதெக்காலம்.

ஆறுதாரஞ்சடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறுசக்கண்கொண் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

ஆணவமாயத்தா லழித்தடலமோகாமுன்
காணுதலாலின்பமற்றுக்கண்டறிவதெக்காலம்.

மாயத்தைதீக்கு வருவினையைப்பாழாக்கிக்
காயத்தைவேருக்கிக் காண்பதுமெக்காலம்.

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து மூவேழ்தொழுக்கமன்று
நிர்மலமாய்க்கண்டெனினேசிருப்பதெக்காலம்.

மூன்றாவினைகெடவே மூன்றுலகைகாட்டிஞல்
உன்னாவெளிப்படுத்தி யுருவினிலைக்காலம்.

கண்ணினொளி பார்த்தலுங் கருத்தறிந்து கொண்டதுவும், விண்ணிலொளி கண்டதுவும் வெளிப்படுதெக்காலம்.

கனவுகண்டார் போலேனக்குக் காட்டிமறைத்தே யிருந்த, நினைவைப் பரவெளிமேல் நிறுத்தலது மெக்காலம்.

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவர்துகண்டதுவும் பாரென்றுசொன்னதுவும் பருத்தறிவதெக்காலம்.

நினைக்குநிலைவுதொறும் நிறைந்தபரி பூரணத்தை, முனைக்குமேற் கண்டுகண்ணிக் முனைதெழுப்ப தெக்காலம்.

மூப்பாழும்பாழாய்மூதற்பாழுஞ்சூனியமாய் அப்பாழும்பாழா வன்புசெய்வதெக்காலம்.

நீரென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை நீவென்றகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்.

வாவெழுத்தமன்னெழுத்தம் வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தம், அவ்வெழுத்திலுனைசேடனகிற்பதெக்காலம்.

எழுத்தெல்லாமாண்டிறக்கே யேகமாய்நின்றதிலே அழுத்தமாகநிற்பதனை யறிந்துகொள்வதெக்காலம்.

அருவாயிருவாயி ஆதியந்தமாயின்று குருவாயிவர்தெனையாட் கொண்டருளுவதெக்காலம்.

காணென்றறிந்தவனே கானபோக்காலமெல்லாந் தானென்றுகூடியிருந்ததனுபவமதெக்காலம்.

என்மயமாய்கண்டதெல்லா மென்னினண்பீபார்த் தபின்பு, தன்மயமாய்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்ப தெக்காலம்.

ஒளிவிலொளிபர முறப்பிறந்தாரதுபோல் வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம்

தெளிவிட்டமெய்ப்பொருளே புள்ளழிவிலேயடைத்து வெளியிட்டசொத்திலைத்து விடுவதெக்காலம்

காந்தம்வலித்திரும்பைக்காத்திழுத்தக்கொண்டது
போல், பாய்துடித்திழுத்தன பதந்தில்லைப்ப
தெக்காலம்.

பித்தாயக்கொண்டு பிரணவத்தைதூட்டுத்தச்
சித்தாரைப்போலே நிரவநினைவெக்காலம்.

ஒழித்தாருத்தினைவைத் துள்ளெலும்புளென்பெலும்
பாய்க், கழிதேபிணம்போலிருத்தி காண்பதினியெக்
காலம்.

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாசமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்.

ஆதல்களவுத் தொடாரணியுஞ்சட்டிடக்காற்
மாதர்நிருத்தினைப்போட் டுணபடைதெக்காலம்

ஆசைலேப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிநாதத்தி லொன்றீற்பதெக்காலம்.

கில்லாய்மாமாயக் கலகாய்ப்புதலவளாய்ப்
புல்லாய்ப்பிறத்தலெம்மம்போதலென்றெக்காலம்.

தக்கும்மனைக் கோர்பொருளும் சாராமலே நினை
வில், பக்குவமா யுன்னருளைப் பார்த்திருப்ப தெக்கா
லம்.

தூரோடிணசத்து சமன்தவருத்தத்தவத்தை
வேரோடிணசத்து விளருவதமெக்காலம்.

வாசகடுவேமாதிப் பலன்தெழுச்சந்திரத்தை
காதகெடுமூதத் திருத்தலதமெக்காலம்.

ஓரின்பச்சாட்டுமெய்ஞ் ஞானவிதிசென்று
மேரின்பவிடகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

காரணமாய்வந்தென் சருத்தினுளைத்தெல்லாம்
பூரணமாக்கண்டுபுகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்.

ஆபுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
மேன்றமிலலி மீச்சாண்பதெக்காலம்.

குரியாகத்தொண்டு குலமனித்தாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்.

மத்தகரி என்று மருளாடலைப்போலே
பித்தமதை என்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

சாலமற்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேலாமல்வெற்றிருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்.

எண்ணெயதிபாம லிருந்தாட்டும்சூத்திரனின்
தண்ணையதிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

உள்ளவதிபா தொளித்திருந்தாயகனே
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம்.

வரித்துவ்காரணமல வாய்விட்டும்பேசாமல்
பூரித்துத்தானருப்பொருள்காண்பதெக்காலம்.

மன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்துசெல்லடைத்தப்பசமல்
பன்னிரண்செங்கிலுட் பிணைப்பதினியெக்காலம்.

நூட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நுவலைக்காணுடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டென்னுள்ள மடக்கிருப்பதெக்காலம்.

புற்பசலையோட்டி பதிவில்லைத்துசாட்டிக்
கற்பசலையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்.

மலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவரையினுடேபோய் நேர்படுவதெக்காலம்.

காலக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஞானக்கனல்வளர்த்தி புன்னிருப்பதெக்காலம்.

உதயற்சுடர்முன்னு மூன்விட்டிலைகொளுத்தி
இதயத்திருகடன மினிகாண்பதெக்காலம்.

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
சாதாந்தமூல கமிகிருப்பதெக்காலம்.

மட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுமுத்தரம்போல்
விட்டவெனியாத வினைவித்தெக்காலம்.

ஆட்டசற்போகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
விட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்.

மூட்டாமலொட்டிநிறு மூடனுமுமிரும்பிரிந்தே
ஊட்டாப்பழம்பதிக்க தேனிலைப்பதெக்காலம்.

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்திலுள்ளே நினைந்திருப்பதெக்காலம் 152

ஆசாரசெய வனுட்டானமுமறத்து
பேசாமெஞ்ஞானவிலப் பிறப்பறுப்பதெக்காலம்

பல்லாயிரங்கோடிப் பிரண்டமும்பண்டப்பே
அல்லாதவேறில்லையென் றறிவதினிபெக்காலம்

ஆதிமுதலாகின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினிபெக்காலம் 155

சித்திரத்தைக்கட்டிச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கி
சுத்தரத்தைக்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம் 156

அல்லாபதுமென்ற னறிவையறியாலறிந்து
சொல்லுமுறைமலர்ந்து தூங்குவதுமெக்காலம்

இதற்குள்சாசாசத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
மூயற்குமந்தலேத முடிவதினிவெதெக்காலம் 158

ஊனுருவுனி றுருவாகிவெல்வுலகர்
தானுகின்ற தரிப்பரிவதெக்காலம் 159

என்னைவிட்டுநீக்காம லெண்ணிடத்திலியிருக்க
உன்னைவிட்டுநீக்கா தொருப்படுவதெக்காலம் 160

இன்னதென்று சொல்லவொண்ணு வெல்லையற்ற
னானபொருளே, சொன்னதென்றுனானறிந்து சொல்
வதினிபெக்காலம் 161

மனதையொருமில்லாக்கி வான்பொறியையாளுக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினிபெக்காலம் 162

என்னைறக்கவெய்தே என்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளிப்படுத்தே யொளித்துநிறபதெக்காலம்

கடத்துகின்றசானிதனைக் கனைகான்குத்திவிட்டா
ற்போல் கடத்துகின்றசித்தாந்தை ஞானிபதெக்கா
லம்

மின்றநிலேபோல மினைவிலொன் றுசாரமல்
சென்றநிலமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண்டு பொற்பதத்தையுள்
ளமைத்தா, மின்னு மொளிவெளியே விட்டடைப்ப
தெக்காலம்

கூட்டிலடைப்பட்ட புழுகுளவியுருகொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளே வேண்டுவதுமெக்காலம்

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுத்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்

அருணம்பிரகாச மண்டமெல்லும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்

பொன்னிற்பலிதமாம் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்

காயிற்கடைபிறப்பாம் காண்பிறந்துதுன்பமற
வெயிற்கனலொளிபோய் விளங்குவதுமெக்காலம்

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம்

இரும்பிற்கனல்மூட்டி யில்வருபோயவ்வருவாய்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டதிலதெக்காலம்

கருக்கொண்டமுட்டைதனை கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம்

விதிவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
மூடிவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்ததையே னினைக்காண்பதெக்காலம்

இருளெலிவிழுங்கி யேகலருக்கொத்தாற்போல்
அருளேவிழுங்குமிரு ளகலநிற்பதெக்காலம்

மின்னெழுத்தமின்னெடுத்துவிண்ணிலுரைத்தாற்
ப்ன்னுளின்றதென்னுளேயானறிவதெக்காலம்

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசரூபமதைக் கூறறிவதெக்காலம்.

தூணுகின்றதென்னணிந்தாற் பொன்சமக்குமோவுட
லேக், காணுகின்றவெண்கரத்திற்கண்டறிவதெக்காலம்

தெம்பிற்களிம்புபோற் செவ்வைதவிழுக்குமிக
வெம்பினின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்,

ஆவியுள்காயமும்போ லாத்துமத்துகின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம்.

வஞ்சமெக்களுக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
சாமறிந்துகொள்வதற்கு சான்வருவதெக்காலம்.

சதாசிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
போகாவுடலகன்று போவரென்பதெக்காலம்.

கிட்டைதனைவிட்டுனினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம்.

வெட்டவெளிதன்னில் விளைத்தவெம்பாசத்தை
நிட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்.

எங்கும்பரவா யென்வடிவமின்னடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்.

உண்டதுவுமாத ருடன்கூடிச்சேர்த்தின்பங்
கண்டதுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம்.

சமென்றுகேட்டதுவு மென்றுன்னைநின்றதுவும்
நமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்.

சத்தம்பிறத்தலிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறத்தலிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

போக்கும்வரவும்புரம்புன்மாயினின்றும்
தாக்குமொருதியாருனைச் சந்திப்பதெக்காலம்.

காணெனவேயொரு காயிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவேநின்றதனி னேர்படுவதெக்காலம்.

அறிவையறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவுதன்னில்
பிறவுபடில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம்.

நீடுபுவனமெல்லா நிறைத்துச்சூரமதாய்
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

நித்தியென்றகூத்தை நிருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம்.

கமனத்திடைவெளிபோய் எண்ணும்பரவெளியில்
சயனதிருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

அருவிமலைதேவ பாபிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்

மீனுமிரவுண்டுகக்கி விச்சின்றொக்கதுபோல்
தேனுமிரவுண்டுகக்கி தெவிட்டிநிறபதெக்காலம்

பொல்லாதகாயமூனைப் போட்டுவிக்குமுன்னே
கல்லாணின்பால்கறப்பக் கறப்பதினியெக்காலம்.

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

பேரறிவிலேமனதை பேராமலேநிருத்தி
ஓரறிவிலக்களை மூன்றிதிப்பதெக்காலம்.

அத்துவிதம்போலுமென்ற ஞத்தமத்தினுள்ளிருந்து
மூத்தநாதன்ற முறைவதினியெக்காலம்,

காகின்றபாசபதி ஞனிருத்தமானாமல்
நீகின்றகோலமதில் நிரசிதிப்பதெக்காலம்

எள்ளுந்தரும்பு மெழுமலரும்காயமும்போல்
உள்ளும்புறமின்ற ஞானநிலைதெக்காலம்.

அன்னம்புனலை வருத்தமிர்தையுண்டதுபோல்
என்னையுருத்தன்னை யினிகாண்பதெக்காலம்-

அக்காரத்தினிப்புத் தலைதெழுக்தாமம்போல்
சிற்சுகவடிவுக்கொண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

பிறப்புறுப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம்

மன்னும்பாவெளிவை மாவெளிலிலைடைத்தறினை
என்னுடோருநினைவ எழுப்பிடிப்பதெக்காலம்

ஆசைகொண்டமாத தடைகளவுசீவ்வியென்மேலை
ஓசைகொண்டாரு மொடுக்குவதுமெக்காலம்

தன்னுயிரைகொண்டு தானதிர்த்தவரதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டுன் மொடுக்குவதுமெக்காலம்

சேற்றிற்றினைகடுத் திடமாமுடலியினிக்
காற்றினுழல்சுத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்

என்னசமூல்விட்டிங் கிருத்தவசமுழிந்து
தன்னசமூல்செட்டருகேச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம்

தன்னைமறந்து தலைதடிலைமறந்து
கண்மமறந்து கவிபெறுவதெக்காலம்

என்னைபென்னிலைமறந்தேயிருத்தபதியுமறந்து
தன்னைபுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்

தன்னைபுந்தானேமறந்து தலைவசற்றன்போட்டே
உன்னைகினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம்

இணைபிரிந்தபோதனி இன்பமுறுமற்றிலப்போல
துணைபிரிந்தபோதருணல் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்

ஆட்டமொன்றுமில்லாமலைவிற்றுள்காணுல்
தோட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம்

மூன்னினியல்லதிவுமுற்றுமற்புன்மறைத்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யழுதுண்பதெக்காலம்

கள்ளுண்டவர்போற் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுதின்றுடித் தடைப்படுவதெக்காலம்

தானென்ற வானவழுத தத்துவமுங்கெட்டொழி
ந்தேதனென்ற பேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம்

ஞானவனுக்கான்பதெல்லாம் ஞானவிழிலாலறிந்து
தானவனுக்கின்றுசரணடைவதெக்காலம்

தானந்தமில்லாத சற்பரத்தினோடுதனி
ஆனந்தங்கொண்டே யமர்திருப்பதெக்காலம்

உற்றவெளிதனிலே உல்லப்பாரத்தாத்தி
மற்றமறமாய்கை மான்வதினியெக்காலம்

எடலச்சுபக்கயமு மிருகருணைசத்திரமுச்
சோடனிச்சகுண்டலமுச் சோன்றுவதெக்காலம்

ஐபதுமாறு மகன்றுபெறுவெளிபில்
ணம்பிருளில்லின்றமண மான்வதினியெக்கா ம்

காட்டுமருள்ஞானக் கடலின்புகப்பல்லிட்டு
மூட்டுக்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம்

காலுசோயோரோ சற்றும்பரமானந்
தரோவென்றுணர்ந்து தலமுடிப்பதெக்காலம்

எலலோர்களெப்படிகண் டென்றப்படிநினைந்தார்
அலரவருக்கப்படிபின் ருமென்பதெக்காலம்

உற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமன்ற
கெத்திசோர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம்

விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன் மறைத்தாப்
போல்களங்கமறுங்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம்.

என்னையேயானறியேனித்தவண்ணஞ்சொன்னதார
முன்னையேயாலத்தொள்ள மூன்பணிவதெக்காலம்.

ஐந்தரனித்தாளின் படியிணையைப்போற்றிசெய்த
கெஞ்சிற்பொருந்தி நிலைபெருவதெக்காலம்.

பத்திரகிரியார் புலம்பல்.

முற்றிற்று.